

[Justitsministeren.]

ninger, der særlig tager Sigte paa det nye, der er i Forslaget.

§ 1 er enslydende med § 1 i Loven af 1933, vedrører altsaa Meddeling af Bevilling, dog saaledes, at Bevilling til Biografteatre i de saakaldte bymæssige Bebyggelser paa Landet, der ved den sidst afholdte Folketælling har over 5 000 Indbyggere, foreslaas henlagt fra Amtmanden til Justitsministeren under Hensyn til, at Teatrene i disse Bebyggelser, der hyppigst er Forstæder til Købstæderne, er af ganske samme Karakter og undergivet ganske samme Betingelser som Teatrene i selve Købstaden.

Hvad § 2 angaar, kan man efter Loven af 1933 meddele Bevilling ikke blot til Enkeltpersoner, men ogsaa til Kommuner, Foreninger, Selskaber og Institutioner. Tildelingen af Bevilling til Foreninger m. m. maa efter min Opfattelse blive rent planløs. Hertil kommer, at Biografteaterdrift i Regelen ikke har nogen naturlig Tilknytning til disse Foreningers øvrige Virksomhed. Ordningen maa formentlig anses for uheldig, ikke alene ud fra forretningsmæssige Synspunkter, men ogsaa ud fra de Udviklingslinier, der bør følges inden for Biografteatervæsenets Udvikling. Til Gengæld vil der af de store Midler, der indkommer, fremtidig kunne ydes Tilskud til Foreninger o. lign. med almennyttige Formaal. Altsaa, mit Forslag gaar ud paa, at Bevilling fremtidig kun maa meddeles Enkeltpersoner og Kommuner, dog at der gøres en Undtagelse for de Selskaber, der producerer Films. I Medfør af § 30 vil der ganske vist af Filmsfonden kunne ydes Tilskud til Støtte af Fremstillingen af danske Films af kunstnerisk og kulturelt værdifuld Karakter, men af Hensyn til den store Betydning, som dansk Filmsproduktion har eller burde have, baade kulturelt og beskæftigelsesmæssigt, foreslaas det, at der kan meddeles enkelte Selskaber Bevilling, saaledes at denne betinges af, at Selskabet producerer et i Bevillingen nærmere angivet Antal kulturelt og kunstnerisk værdifulde Films. Det sidste er jo noget nyt, saaledes som det ofte er krævet af Pressen.

§ 32, en Overgangsbestemmelse, lader dog de hidtidige Bevillinger til Foreninger og Selskaber blive i Kraft, men der kan ikke udstedes nye.

§ 3 afviger fra den gældende § 3 derved, at Affattelsen af Punkt 5: „godtgør at have fornøden Indsigt i Forhold vedrørende

Biografteatervæsenet“, foreslaas ændret til: „godtgør at have de fornødne kunstneriske og forretningsmæssige Forudsætninger for at kunne lede et Biografteater“. For en Persons Evne til at drive et Biografteater, navnlig med Hensyn til det, der interesserer Samfundet mest, Valget af værdifulde Films, betyder hans tidligere Beskæftigelse med Biografteaterforhold nemlig ikke saa forfærdelig meget, i hvert Fald mindre end visse andre Egenskaber. Erfaringen viser ogsaa, at nogle af de dygtigste Bevillingshavere netop er hentet uden for den snævert faglige Kreds.

I § 5 foreslaas det, at Lejekontrakter skal godkendes af den bevilgende Myndighed, der kan indhente en Udtalelse fra den i Henhold til Loven af 23. Marts 1937 oprettede Voldgiftsret. Den store Afgift vil nemlig kunne tænkes at faa en vis Betydning ved Afgørelse af Lejens Størrelse, saa det er rimeligt at se lidt nærmere paa dette Forhold. Jeg har ogsaa staaet over for adskillige Eksempler paa en ganske meningsløst høj Leje.

§§ 6—11 indeholder intet væsentligt nyt. Derimod afviger § 12 fra den nuværende § 11 derved, at det udtrykkeligt foreskrives, at Bevillingen bortfalder ved Bevillingshaverens Død, idet Virksomhedens økonomiske Grundlag jo er Monopolet og ikke den Omstændighed, at man har været gift med Indehaveren. Derfor vilde det være i Strid med sund Fornuft uden videre at give Enken Krav paa Bevillingen uden Hensyn til hendes Kvalifikation. Bevillingen bør opslaas ledig ved en Bevillingshavers Død, og Enken kan søge paa lige Fod med andre. Saafremt hun ikke faar Bevillingen, vil der om fornødent kunne ydes hende Understøttelse af Filmsfonden, hvad jeg senere skal komme til.

Med Hensyn til § 16 skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger. Erfaringen har vist, at Udlejningsselskaberne ofte stiller som Betingelse for Udlejning af en dansk Film, at der aftages en eller flere udenlandske Films, som Bevillingshaveren ellers ikke vilde have med at gøre. Hele denne Ordning fører let til Kvalitetsforringelse. Det foreslaas derfor i § 16, at Udlejning af danske Films kun maa ske gennem vedkommende Producent eller gennem Statens Filmcentral.

Ogsaa for udenlandske Films Vedkommende benytter Udlejningsselskaberne sig af enkelte Films antagelig store Indtjeningsvegne dels til at faa Films afsat ubeset (blind booking), dels til at faa andre mindre